

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр.73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14, 24, 56 и 77 от 2018 г., бр. 1, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г., бр. 17, 28, 44, 60, 89 и 98 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 22 от 2022 г., бр. 8 и 67 от 2023 г. и бр. 39 и 79 от 2024 г.)

§1. В чл. 8 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „Регламент (ЕО) № 539/2001“ се заменят с „Регламент (ЕО) 2018/1806“.
2. В ал. 3 думите „Република България“ се заменят с „държава членка“.

§2. В чл. 10, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 6 думите „на територията на Република България“ се заличават.
2. Точка 18 се изменя така:
„18. вече е пребивавал на територията на държавите членки 90 дни в рамките на последните 180 дни като притежател на виза, единна виза за краткосрочно пребиваване или при условията на безвизов режим за краткосрочно пребиваване“.
3. Точка 18а се изменя така:
„18а. като притежател на виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, издадено от някоя от държавите членки, вече е пребивавал 90 дни в рамките на последните 180 дни на територията на други държави членки“.
4. Създава се нова т. 29:
„29. не разполага с разрешение за пътуване, когато такова се изисква“.

§3. В чл. 17, ал. 1 се изменя така:

„(1) Чужденците влизат в Република България и напускат територията ѝ през граничните контролно-пропускателни пунктове, определени с акт на Министерския съвет или в международен договор, или през вътрешните въздушни и морски граници“.

§4. В чл. 18, ал. 1 се изменя така:

„(1) При влизане или в срок до три дни след влизане в Република България чужденецът посочва писмено адреса, на който ще пребивава, като попълва адресна карта по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, освен в случаите на организиран туризъм“.

§5. В чл. 26, ал. 1 числото „19“ се заменя с „18“.

§6. Създава се нов чл. 27а:

„(1) Срокът на валидност и/или продължителността на престоя на издадена шенгенска виза се удължава ако чужденецът титуляр на визата представи доказателство за форсмажорни обстоятелства или за причини от хуманитарен характер, които го възпрепятстват да напусне територията на държавите членки преди изтичането на срока на валидност или на разрешената с визата продължителност на престоя. Удължаването се извършва безплатно.

(2) Срокът на валидност и/или продължителността на престоя по силата на издадена шенгенска виза може да бъде удължен ако чужденецът титуляр на визата представи доказателство за сериозни лични причини, които оправдават удължаването на срока на валидност или на продължителността на престоя. За удължаване на срока на валидност на виза се заплаща такса.

(3) При отсъствие на друго решение на органа, удължаващ срока на валидност на визата, териториалната валидност на удължената виза остава същата като на първоначалната виза.

(4) Дирекция „Миграция“, отдел/сектор/групи „Миграция“ при СДВР и ОДМВР удължават срока на валидност на визата на чужденец, който се намира на територията на Република България към момента на подаване на заявлението на удължаване.

(5) Чужденецът подава заявление по образец съгласно правилника за прилагане на закона преди изтичане на разрешения срок на пребиваване, към което прилага и следните документи:

1. паспорт или заместващ го документ за пътуване със срок на валидност, надвишаващ минимум с три месеца срока на исканото удължаване на визата, както и копия от страниците със снимката и личните данни;

2. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка на жилище и медицинска застраховка за срока на заявеното продължаване на визата;

3. документи, доказващи наличието на форсмажорни обстоятелства, причини от хуманитарен характер или обосноваващи наличието на сериозни лични причини по смисъла на ал. 1 и 2.

(6) Удължаването на срока на валидност на визите се прави чрез полагане на визов стикер.

(7) Информацията за визи с удължен срок на валидност се въвежда във ВИС съгласно чл. 14 от Регламент за ВИС.

§7. В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думата „предоставило“ се добавя „краткосрочно“.

2. В ал. 4 след думата „регистрират“ се добавя „незабавно“.

3. Създава се нова ал. 5:

„(5) При промяна на адреса на пребиваване, чужденци с предоставено право на продължително, постоянно или дългосрочно пребиваване в Република България са длъжни в 30-дневен срок да заявят това обстоятелство пред службите за административен контрол на чужденци и да подадат заявление за издаване на български личен документ“.

§8. В чл. 41 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 3 се изменя така:

„3. се установи, че чужденец е влязъл и пребивава в страната с неистински, преправен или издаден на друго лице паспорт или заместващ го документ за пътуване;“

2. В т. 5 думите „с преправен“ се заменят с „преправен или издаден на друго лице“.

3. Създава се нова т. 6:

„6. са налице основания по чл. 10, ал. 1. т. 18, 18а, 19, 21 или 22“.

§9. В чл. 42з, ал. 1 се създава нова т. 4:

„4. краткосрочно пребиваващ чужденец не напусне територията на страната след изтичане на разрешения срок на пребиваване“.

§10. В чл. 43 ал. 3 се изменя така:

„(3) Забранява се напускане на Република България на малолетни и непълнолетни лица с обичайно местопребиваване в Република България, за които има съдебно решение за налагане на забрана за напускане на страната по реда на чл. 127б от Семейния кодекс“.

§11. В чл. 44в се създава нова ал. 5:

„(5) Сигнал за забрана за напускане по чл. 32, параграф 1 буква „в“ от Регламент (ЕС) 2018/1862 се въвежда в ШИС въз основа на влязло в сила съдебно решение, постановено по реда на чл. 127б от Семейния кодекс“.

§12. В §1 на „Допълнителни разпоредби“ се правят следните допълнения:

1. Създава се нова т. 26:

„26. „Държави членки“ са държавите членки на Европейския съюз, прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, както и Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия и Конфедерация Швейцария“.

2. Създава се нова т. 27:

„27. „Вътрешни граници“ е понятие по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)“.

3. Създава се нова т. 28:

28. „Външни граници“ е понятие по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници).

Преходни и заключителни разпоредби

§13. В Закона за Министерството за вътрешните работи (Обн. ДВ, бр. 53 от 2014 г., изм. и доп. бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13, 26, 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 10, 48, 55 и 77 от 2018 г., бр. 7, 17, 34 и 58 от 2019 г., бр. 60 и 85 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 22, 56 и 62 от 2022 г., бр. 48, 67 и 84 от 2023 г., бр. 18, 19 и 33 от 2024 г.), в чл. 72, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 7:

„т. 7 установено като незаконно пребиваващо на територията на страната;“

2. Досегашната т. 7 става т. 8.

§14. В Семейния кодекс (Обн. ДВ, бр. 47 от 2009 г.; изм. бр.74 и 82 от 2009 г., бр. 98 и 100 от 2010 г., бр.82 от 2012 г., бр. 68 от 2013 г., бр.74 от 2016 г., бр.103 от 2017 г., бр. 24 от и 101 от 2019 г., бр.103 от 2020 г. и бр. 67 и 106 от 2023 г.) ал. 4 на чл. 127б се изменя така:

„(4) С образуване на производството съдът се произнася относно напускането на страната от детето до обявяване на решението по ал. 5. При налагане на забрана детето да напуска страната, съдът незабавно уведомява компетентните органи на Министерството на вътрешните работи за въвеждане на сигнал в Шенгенската информационна система“.

§15. В Закона за българските лични документи (Обн. ДВ. бр. 93 от 1998 г., изм. и доп. ДВ. бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и.105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66 от , 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9, 23, 32 и 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г., бр. 85 и 97 от 2017 г., бр. 14 и 24 от 2018 г., бр. 1, 12, 17, 24, 34, 58 и 101 от 2019 г., бр. 60, 69, 98 и 101 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 32 от 2022 г. и бр. 8, 65 и 67 от 2023 г.), в чл. 76, т. 9, изречение първо думите „нотариално заверено писмено“ и изречение второ се заличават.